

Besluit van Gedeputeerde Staten van Noord-Holland van 8 februari 2005, nr. 2005-16192, tot bekendmaking van de Monumentenverordening Noord-Holland 2005.

Gedeputeerde Staten van Noord-Holland;

maken overeenkomstig artikel 136 van de Provinciewet bekend dat Provinciale Staten van Noord-Holland in hun vergadering van 28 februari 2005, onder nr. 8, het volgende besluit hebben genomen:

Provinciale Staten van Noord-Holland;

Overwegende dat in verband met de vaststelling van de Cultuurnota 2005-2008 het wenselijk is om de monumentenverordening op een aantal punten aan te passen en te actualiseren, waaronder het in overeenstemming brengen met de uitgangspunten neergelegd in de Wet dualisering provinciebestuur. De verordening is tevens herzien op het punt van de schadevergoedingsregeling. Dit in verband met de aanwijzing van archeologische monumenten en de daarmee gepaard gaande dalende verkoopprijs van de grond met een agrarische productiefunctie voor de betrokken eigenaar (agrariër). Aanwijzing geschiedt uitsluitend als er via de begroting geld beschikbaar is voor een benodigde schadevergoeding.

gelezen de voordracht van Gedeputeerde Staten;

gelet op artikel 145 van de Provinciewet;

besluiten:

de Monumentenverordening 2005 vast te stellen.

Hoofdstuk I Algemene bepalingen

Begripsbepalingen

Artikel 1

In deze verordening wordt verstaan onder:

- a de wet: de Monumentenwet 1988 (Stb. 1988, 638);
- b monument: onroerende zaak die van belang is voor de provincie Noord-Holland wegens haar cultuurhistorische waarde;

- c beschermd monument: monument, ten aanzien waarvan is besloten tot plaatsing op de monumentenlijst;
- d monumentenlijst: de lijst die ingevolge artikel 4 door gedeputeerde staten wordt bijgehouden;
- e structuur: groep van onroerende zaken die van belang is voor de provincie Noord-Holland wegens haar cultuurhistorische waarde, onderlinge ruimtelijke of structurele samenhang en in welke groep zich een of meer van rijks-, provincie- of gemeentewege beschermde monumenten bevinden;
- f beschermde structuur: structuur die door gedeputeerde staten ingevolge artikel 8 als zodanig is aangewezen;
- g adviescommissie: de commissie, die door gedeputeerde staten wordt ingesteld om te adviseren over het besluit bedoeld in artikel 2;
- h dijklichaam: een aarden lichaam bestaande uit een kruin en een binnentalud en een buitentalud met inbegrip van de ondergrond.

Hoofdstuk II Beschermde monumenten

Monumentenlijst en plaatsing

Artikel 2

lid 1

Gedeputeerde staten kunnen besluiten een monument op een daartoe door hen bij te houden lijst te plaatsen dan wel dit daarvan af te voeren.

lid 2

Op een besluit als bedoeld in het eerste lid is het bepaalde in afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing.

Artikel 3

lid 1

Gedeputeerde staten doen mededeling van hun besluit bedoeld in artikel 2 aan de adviescommissie, aan de eigenaar en aan het betrokken gemeentebestuur.

lid 2

Gedeputeerde staten doen iedere plaatsing van een registergoed op de monumentenlijst onverwijld inschrijven in de openbare registers bedoeld in afdeling 2 van titel 1 van boek 3 van het Burgerlijk Wetboek.

lid 3

Het bepaalde in het eerste lid is niet van toepassing op het afvoeren van een monument dat door sloop of op andere wijze geheel teniet is gegaan, alsmede in het geval bedoeld in artikel 5, lid 2.

Artikel 4*lid 1*

Gedeputeerde staten nemen een besluit tot plaatsing of afvoeren onverwijld op in de monumentenlijst.

lid 2

De monumentenlijst ligt voor een ieder ten provinciehuizen ter inzage.

lid 3

Bijgewerkte exemplaren van de lijst worden ter kennisgeving gezonden aan de Minister belast met de monumentenzorg, aan de Dienst van het Kadaster en Openbare Registers in Noord-Holland en aan de betrokken gemeentebesturen.

Collisie en voorbescherming**Artikel 5***lid 1*

Een monument, ingeschreven in een register als bedoeld in artikel 6 van de wet, wordt door gedeputeerde staten niet op de monumentenlijst geplaatst.

lid 2

Een monument, dat na plaatsing op de monumentenlijst wordt ingeschreven in een register als bedoeld in artikel 6 van de wet wordt door gedeputeerde staten van de monumentenlijst afgevoerd.

lid 3

Het bepaalde in de artikelen 6 en 7 is niet van toepassing op een beschermd monument ten aanzien waarvan een mededeling als bedoeld in artikel 3, derde lid, van de wet is gedaan, vanaf dat moment, tot onherroepelijk vast staat dat inschrijving in een register als bedoeld in artikel 6 van de wet niet zal volgen.

lid 4

Met ingang van de datum waarop een besluit als bedoeld in artikel 2, eerste lid in ontwerp ter inzage ligt tot aan het moment waarop dat besluit onherroepelijk is geworden, is het bepaalde in artikel 6 van overeenkomstige toepassing.

Verbodsbepalingen en vergunningverlening**Artikel 6***lid 1*

Het is verboden een beschermd monument te beschadigen of te vernielen.

lid 2

Het is verboden zonder of in afwijking van een vergunning van gedeputeerde staten:

- a een beschermd monument af te breken, te verplaatsen of in enig opzicht te wijzigen;
- b een beschermd monument te herstellen, te gebruiken of te laten gebruiken, op een wijze waardoor het wordt ontsierd of in gevaar gebracht;
- c werkzaamheden aan de fundering of riolering van een beschermd monument te verrichten zonder voorafgaand archeologisch onderzoek.

lid 3

De aanvrager van een vergunning als bedoeld in het tweede lid voegt bij de aanvraag in drievoud een werkschrijving met vermelding van de toe te passen materialen en op het herstel van het monument betrekking hebbende bouwtekeningen.

lid 4

Tenzij de aanvrager zelf eigenaar van het monument is, behoeft hij voor het doen van een aanvraag schriftelijke toestemming van de eigenaar.

lid 5

Gedeputeerde staten kunnen aan een vergunning voorschriften verbinden.

lid 6

De vergunning kan voor bepaalde tijd worden verleend.

Artikel 7

De werking van de vergunning wordt opgeschort totdat de beroepstermijn is verstreken of, indien beroep is ingesteld, op het beroep is beslist. De vergunninghouder kan de voorzieningenrechter van de rechtbank, onderscheidenlijk de voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State verzoeken de opschorting op te heffen. Titel 8.3 van de Algemene wet bestuursrecht is van overeenkomstige toepassing.

Hoofdstuk III Beschermden structuren**De aanwijzing****Artikel 8**

Gedeputeerde staten kunnen besluiten tot aanwijzing van een structuur als beschermde structuur, dan wel tot intrekking van een zodanige aanwijzing.

Artikel 9

lid 1

Op een besluit als bedoeld in artikel 8 is het bepaalde in afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing.

lid 2

De termijn voor het naar voren brengen van zienswijzen en het uitbrengen van adviezen door het gemeentebestuur, de adviescommissie en de Provinciale Planologische Commissie bedraagt zes maanden.

lid 3

Gedeputeerde staten nemen een besluit binnen een jaar na de datum van verzending van het ontwerp, doch niet eerder dan nadat het gemeentebestuur en de in het tweede lid genoemde commissies advies hebben uitgebracht.

lid 4

Zij zenden een afschrift van hun besluit aan de Minister belast met de monumentenzorg en de Minister belast met de ruimtelijke ordening.

Collisie en voorbescherming

Artikel 10

lid 1

Indien een structuur is aangewezen ingevolge artikel 35, eerste lid, van de wet, gaan gedeputeerde staten niet tot aanwijzing over.

lid 2

Een besluit tot aanwijzing als structuur of een voorstel daartoe, wordt door gedeputeerde staten ingetrokken, indien de desbetreffende structuur wordt aangewezen ingevolge artikel 35, eerste lid, van de wet.

lid 3

Het bepaalde in artikel 9, eerste lid en tweede lid, is in dat geval niet van toepassing.

Artikel 11

Met ingang van de datum waarop een ontwerp als bedoeld in artikel 9, tweede lid, wordt verzonden tot het moment waarop een besluit tot aanwijzing van een structuur als beschermde structuur onherroepelijk is geworden, is het bepaalde in artikel 12 van overeenkomstige toepassing.

Verbodsbepaling en vergunningverlening

Artikel 12

lid 1

Het is verboden om in een beschermde structuur zonder of in afwijking van een schriftelijke vergunning van gedeputeerde staten bouwwerken geheel of gedeeltelijk af te breken.

lid 2

Gedeputeerde staten kunnen verklaren dat geen vergunning is vereist, indien naar hun oordeel wordt voorzien in een adequate bescherming van een structuur door een bestemmingsplan als bedoeld in artikel 10 van de Wet op de ruimtelijke ordening, dat rechtskracht heeft verkregen.

lid 3

Een vergunning kan worden geweigerd indien een bouwvergunning is of kan worden verleend voor een in de plaats van het af te breken bouwwerk op te richten bouwwerk, doch de totstandkoming van het op te richten bouwwerk onvoldoende is verzekerd.

lid 4

Gedeputeerde staten kunnen aan een vergunning voorschriften verbinden.

lid 5

De vergunning kan voor bepaalde tijd worden verleend.

lid 6

Artikel 7 is op de vergunningverlening van overeenkomstige toepassing.

Hoofdstuk IV Schadevergoeding en procedurebepalingen

Artikel 13

lid 1

Indien een vergunning als bedoeld in artikel 6 is geweigerd, of indien aan een zodanige vergunning voorschriften zijn verbonden en de belanghebbende daardoor schade lijdt, die redelijkerwijze niet of niet geheel te zijnen laste behoort te blijven en voor zover de vergoeding niet of niet voldoende anderszins is verzekerd, kennen gedeputeerde staten de belanghebbende op zijn verzoek een naar redelijkheid en billijkheid te bepalen schadevergoeding toe.

lid 2

Indien de verkoopwaarde van een terrein daalt door plaatsing op de monumentenlijst, kunnen gedeputeerde staten een eenmalige schadevergoeding in geld toekennen, die wordt bepaald naar redelijkheid en billijkheid indien het terrein:

- a een agrarische productiefunctie heeft;
- b naar de mening van gedeputeerde staten archeologisch waardevol is; en
- c in eigendom toebehoort aan een agrariër.

lid 3

Een schadevergoeding als bedoeld in het tweede lid wordt slechts toegekend op verzoek van de agrariër als bedoeld in het tweede lid.

Artikel 14

lid 1

Het verzoek om schadevergoeding als bedoeld in artikel 13, lid 1 en 2 wordt zo spoedig mogelijk als redelijkerwijs mogelijk is bij gedeputeerde staten ingediend, doch niet later dan zes maanden nadat degene die schade lijdt kennis heeft kunnen nemen van het schadeveroorzakende besluit.

lid 2

Gedeputeerde staten bevestigen de ontvangst van het verzoek zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk binnen twee weken na ontvangst daarvan en stellen de verzoeker in kennis van de te volgen procedure.

Artikel 15

lid 1

Gedeputeerde staten kunnen het verzoek zonder nader onderzoek afwijzen indien het naar hun oordeel kennelijk ongegrond is. Een verzoek is in elk geval ongegrond indien naar het oordeel van gedeputeerde staten:

- a het causaal verband ontbreekt tussen de geclaimde schade en het door gedeputeerde staten genomen besluit;
- b de vergoeding van de geclaimde schade anderszins is gewaarborgd;
- c niet voldaan is aan het bepaalde in artikel 14, lid 1.

lid 2

Een besluit om het verzoek wegens kennelijke ongegrondheid af te wijzen wordt aan de verzoeker door gedeputeerde staten meegedeeld binnen acht weken na ontvangst van het verzoek, dan wel binnen acht weken nadat de termijn is verstreken gedurende welke de verzoeker het verzoek kon aanvullen.

Artikel 16

lid 1

Indien geen toepassing wordt gegeven aan het bepaalde in artikel 15, lid 1, benoemen gedeputeerde staten uiterlijk binnen zes weken na het verstrijken van de termijn als bedoeld in artikel 15, lid 2, een onafhankelijke deskundige, die tot taak heeft gedeputeerde staten van advies te dienen over de op het verzoek te nemen beslissing over de hoogte van de schadevergoeding.

lid 2

In complexe gevallen kunnen gedeputeerde staten drie onafhankelijke deskundigen benoemen die samen een commissie van deskundigen vormen. Gedeputeerde staten wijzen de voorzitter aan.

lid 3

De deskundige, dan wel als toepassing is gegeven aan

het bepaalde in het tweede lid, de commissie van deskundigen, stelt een onderzoek in naar de omvang van de schade en brengt aan gedeputeerde staten rapport uit over zijn bevindingen en adviseert gedeputeerde staten over de hoogte van de uit te keren schadevergoeding.

lid 4

Gedeputeerde staten stellen de deskundige of de commissie van deskundigen de gegevens ter beschikking die nodig zijn voor een goede vervulling van zijn taak.

lid 5

De verzoeker verschaft de deskundige of de commissie van deskundigen de gegevens en bescheiden die voor de advisering nodig zijn en waarover hij redelijkerwijs de beschikking kan krijgen.

lid 6

De deskundige of de commissie van deskundigen kan een plaatsopneming houden indien hij dit nodig acht.

Artikel 17

lid 1

De deskundige of de commissie van deskundigen stelt de verzoeker in kennis van de te volgen procedure.

lid 2

De deskundige of de commissie van deskundigen stelt de verzoeker in de gelegenheid tot het geven van een mondelinge toelichting.

lid 3

Alvorens de deskundige of de commissie van deskundigen het definitieve advies opstelt wordt een conceptadvies opgemaakt. Dit conceptadvies wordt uiterlijk zes weken nadat de deskundige of de commissie van deskundigen is benoemd aan de verzoeker en aan gedeputeerde staten toegezonden.

lid 4

De verzoeker maakt eventuele bedenkingen tegen het conceptadvies binnen zes weken na verzending daarvan schriftelijk aan de deskundige of aan de commissie van deskundigen kenbaar.

lid 5

De deskundige of de commissie van deskundigen stelt het advies op binnen zes weken na het verstrijken van de in het vierde lid genoemde termijn en zendt het advies terstond toe aan gedeputeerde staten.

Artikel 18

lid 1

Gedeputeerde staten beslissen binnen zes weken na ontvangst van het definitieve advies van de deskundige of van de commissie van deskundigen op het verzoek

om schadevergoeding en maken dit besluit binnen deze termijn bekend aan de verzoeker. Gedeputeerde staten zenden een kopie van hun besluit aan de deskundige of de commissie van deskundigen.

lid 2

Gedeputeerde staten kunnen de beslissing als bedoeld in het eerste lid, onder opgaaf van redenen, één maal voor ten hoogste zes weken verdagen.

Artikel 19

lid 1

Gedeputeerde staten kennen verzoeker op zijn schriftelijk verzoek een voorschot toe op zijn schadevergoeding als hij naar het oordeel van gedeputeerde staten naar redelijke verwachting in aanmerking komt voor een vergoeding in geld als bedoeld in artikel 13 en wanneer gedeputeerde staten van mening zijn dat het belang van verzoeker het vordert dat aan hem een voorschot op deze vergoeding wordt toegekend. Gedeputeerde staten beslissen op het verzoek nadat zij de deskundige of de commissie van deskundigen hebben gehoord.

lid 2

Indien gedeputeerde staten een besluit nemen tot het verlenen van een voorschot wordt daarmee geen recht op schadevergoeding als bedoeld in artikel 13 erkend.

lid 3

Het voorschot wordt uitsluitend toegekend indien de verzoeker schriftelijk verklaart dat hij hetgeen dat ten onrechte als voorschot wordt uitbetaald – zulks te vermeerderen met de wettelijke rente over het teveel betaalde te rekenen vanaf de datum van betaling van het voorschot – geheel en onvoorwaardelijk zal terugbetalen. Gedeputeerde staten kunnen hiervoor zekerheidsstelling verlangen.

Hoofdstuk V Toezicht en strafbepaling

Artikel 20

Een ieder die handelt in strijd met het bepaalde in artikel 6 of 12 wordt gestraft met een geldboete van de tweede categorie of een hechtenis van ten hoogste drie maanden

Artikel 21

Met het toezicht op de naleving van het bij of krachtens deze verordening bepaalde zijn belast de door gedeputeerde staten aangewezen personen.

Hoofdstuk VI Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 22

lid 1

De vergunningen verleend ingevolge de krachtens artikel 23 vervallen verordening, worden geacht te zijn verleend ingevolge deze verordening.

lid 2

De monumenten, beschermd ingevolge de krachtens artikel 23 vervallen verordening, worden geacht te zijn beschermd ingevolge deze verordening.

lid 3

Procedures tot plaatsing of afvoeren van monumenten en vergunningprocedures, die zijn begonnen vóór, maar nog niet voltooid op het tijdstip van inwerkingtreding van deze verordening, worden afgehandeld met inachtneming van het daaromtrent bepaalde in de krachtens artikel 23 vervallen verordening.

Artikel 23

De Verordening op het behoud van monumenten en stads- en dorpsgezichten in Noord-Holland 2001 wordt ingetrokken.

Artikel 24

Deze verordening treedt in werking op de dag na afkondiging daarvan in het Provinciaal blad.

Artikel 25

Deze verordening wordt aangehaald als Monumentenverordening Noord-Holland 2005.

Haarlem, 28 februari 2005.

H.C.J.L. Borghouts, voorzitter.

mw. C.A. Peters, statengriffier.

Toelichting

Artikelsgewijs

Artikel 1

In de definitie van het begrip 'monument' is roerende zaak geschrapt omdat roerende zaken niet op de provinciale monumentenlijst worden geplaatst. De definitie van 'commissie' is geschrapt in verband met de dualisering van het provinciaal bestuur. Aan artikel 1 is een definitie van het begrip 'dijklichaam' toe gevoegd.

Artikel 3

Redactie in overeenstemming gebracht met gedualiseerde verhouding binnen het provinciaal bestuur. Artikel 2 uit de oude verordening (instelling adviescommissie) is om die reden geschrapt en komt in de nieuwe verordening niet terug.

Artikel 6

Aan artikel 6 lid 2 (oud artikel 7, lid 2) is een onderdeel c toegevoegd dat bij werkzaamheden aan de fundering of riolering van een beschermd monument een voorafgaand archeologisch onderzoek verplicht stelt. Met deze bepaling wordt bestaand provinciaal beleid vastgelegd en wordt geanticipeerd op de wettelijke implementatie van het 'Verdrag van Malta'.

Artikel 7

Om overhaaste sloop op grond van een verleende vergunning tegen te gaan is in het nieuwe artikel is een redactie gekozen die overeenkomt met artikel 16, lid 7 van de Monumentenwet. De vergunning blijft buiten werking gedurende zes weken na dagtekening of – indien een bezwaar of beroepsprocedure aanhangig is – onherroepelijk hierop is beslist. De vergunninghouder kan verzoeken de opschorting ongedaan te maken.

Artikel 13

In artikel 13 is de bevoegdheid om schadevergoeding toe te kennen gelegd bij gedeputeerde. Dit sluit aan bij de gedualiseerde verhoudingen waarbinnen het provinciaal bestuur werkt. Gedeputeerde staten besluiten op het verzoek om vergunning en besluiten of een archeologisch waardevol terrein met een agrarische productiefunctie op de monumentenlijst wordt geplaatst (de mogelijk schadeveroorzakende besluiten). In de oude verordening was die bevoegdheid aan provinciale staten voorbehouden.

In de oude verordening was voorzien in een behandeling van verzoeken om schadevergoeding door de commissie voor de verzoekschriften. Deze commissie bestaat niet meer. In de nieuwe verordening (artikelen 14 tot en met 19) is een speciaal voor de toepassing van deze verordening uitgewerkte schadeprocedureregeling opgenomen.

Artikel 14

De benadeelde dient een verzoek om schadevergoeding

zo spoedig mogelijk in. De termijn voor indiening van een verzoek begint in het algemeen te lopen wanneer redelijkerwijs kan worden gezegd dat op de geldende voorschriften tezamen met het vervuld zijn van de daarin gestelde feitelijke voorwaarden in beginsel financiële aanspraak kan worden gebaseerd. Met name met betrekking tot claims uit hoofde van nadeelcompensatie is het uit bestuurlijk oogpunt onwenselijk dat aanvragen worden ingediend jaren nadat het schadeveroorzakende besluit is genomen. Zoals ook is neergelegd in afdeling 3:2 van de Algemene wet bestuursrecht, dienen schadeaspecten immers zo mogelijk bij de besluitvorming te worden betrokken.

25

Artikel 15

lid 1

Indien een verzoek naar het oordeel van gedeputeerde staten kennelijk ongegrond is, wordt het zonder nader onderzoek (zonder behandeling door de deskundige of de commissie van deskundigen; zie artikel 17 en volgende) afgewezen. Daarvan is bijvoorbeeld sprake wanneer na verkennend onderzoek duidelijk is dat het geleden nadeel niet door de provincie Noord-Holland is veroorzaakt. Ook in gevallen waarin de verzoeker onvoldoende aannemelijk weet te maken dat zich mogelijk een situatie voordoet waarin het uit de door hem als schadeoorzaak aangeduide overheidsmaatregel voortvloeiend nadeel redelijkerwijs niet te zijnen laste behoort te blijven, kan er aanleiding bestaan het verzoek als kennelijk ongegrond af te wijzen. Kennelijk ongegrond is voorts het verzoek betreffende een schade waarvan de vergoeding anderszins is verzekerd. De regeling heeft uitsluitend betrekking op schade die het gevolg is van een rechtmatige schadeoorzaak.

lid 2

Gedeputeerde staten dienen binnen acht weken na de ontvangst van het verzoek hun besluit inhoudende ongegrondverklaring van het verzoek aan de verzoeker kenbaar te maken.

Artikel 16

lid 1 en lid 2

Indien een verzoek niet buiten behandeling wordt gelaten, dan wel wegens kennelijke ongegrondheid wordt afgewezen, benoemen gedeputeerde staten een onafhankelijke deskundige of een commissie van onafhankelijke deskundigen uiterlijk zes weken na het verstrijken van de termijn als bedoeld in artikel 17, lid 2. De deskundige of de commissie van deskundigen heeft tot taak gedeputeerde staten te adviseren inzake de op het verzoek te nemen besluit over de hoogte van de schadevergoeding. Gelet op de aard van de te nemen besluiten en de gevolgde bestuurspraktijk dient de deskundige onafhankelijk te zijn. Het inschakelen van een deskundige of van een commissie van deskundigen bij de behandeling van zaken als de onderhavige draagt bij aan een zorgvuldige voorbereiding

van de te nemen besluiten en daarmee aan de legitimiteit daarvan voor de betrokken burgers. Er is niet voorzien in een vaste deskundige dan wel in een vaste commissie van deskundigen teneinde gedeputeerde staten in de gelegenheid te stellen de aard van de deskundigheid van de deskundige(n) af te stemmen op de omstandigheden van het geval. Er wordt slechts één deskundige benoemd. Daarnaast is echter voorzien in de mogelijkheid om in complexe gevallen een commissie te benoemen bestaande uit drie onafhankelijke deskundigen.

lid 4 en lid 5

In het vierde lid wordt geregeld dat gedeputeerde staten aan de deskundige of de commissie van deskundige de gegevens verschaffen die nodig zijn voor een goede vervulling van zijn taak.

lid 6

Het zesde lid maakt het de deskundige of de commissie van deskundigen mogelijk de situatie ter plekke in ogenschouw te nemen, uiteraard niet tegen de wil van verzoeker.

Artikel 18

lid 1

Het eerste lid geeft de beslistermijn aan voor gedeputeerde staten. Hebben gedeputeerde staten advies ingewonnen van de deskundige of de commissie van deskundigen, dan besluiten zij binnen twee maanden na ontvangst van het advies. Dit besluit wordt gemotiveerd. Voor de motivering kan worden verwezen naar het advies van de deskundige of de commissie van deskundigen.

lid 2

Het tweede lid bepaalt dat het besluit op het verzoek verdaagd kan worden.

Artikel 19

In artikel 19 is voorzien in de mogelijkheid van bevoorschotting. Bevoorschotting kan onder meer strekken ter beperking van de schade. De verzoeker, die naar redelijke verwachting in aanmerking komt voor een vergoeding in geld als bedoeld in artikel 13 en wiens belang vordert dat aan hem een voorschot op deze vergoeding wordt toegekend, kan gedeputeerde staten verzoeken hem een voorschot te verlenen. Indien gedeputeerde staten besluiten tot toekenning van een voorschot wordt daarmee geen aansprakelijkheid erkend. Het voorschot kan volgens deze regeling uitsluitend worden verleend indien de verzoeker schriftelijk de verplichting aanvaardt tot gehele en onvoorwaardelijke terugbetaling van hetgeen ten onrechte als voorschot is uitbetaald. Gedeputeerde staten kunnen daarvoor zekerheidstelling verlangen, bijvoorbeeld in de vorm van een bankgarantie.

Uitgegeven op 21 april 2005.

Namens Gedeputeerde Staten van Noord-Holland,

mw. J. Nielen, hoofd bureau Kwaliteitszorg van afdeling Juridische Zaken.